

H O T Ă R Ă R E A nr. 3-133/2025
cu privire la examinarea contestației cet. XXXXXX XXXXXX, împotriva Deciziei
Inspecției Procurorilor din 30 iulie 2025, privind încetarea procedurii
disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul
Buiucani, Lucreția Zaharia

28 noiembrie 2025

mun. Chișinău

Colegiul de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor, în componența:

Președinte – Alexandru Lozan;

Membrii Colegiului – Constantin Șușu, Eugenia Zubco, Viorel Beiu, Vitalie Sîli, Oleg Televca și Pavel Țurcan,

examinând în ședință **publică** contestația lui XXXXXX XXXXXX, împotriva deciziei Inspecției Procurorilor din 30 iulie 2025, privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Lucreția Zaharia, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară și audiind informația prezentată de către domnul A.Lozan,-

C O N S T A T Ă :

Cu referire la înregistrarea contestației

La 06.08.2025, la Consiliul Superior al Procurorilor a fost înregistrată contestația cet.XXXXXX XXXXXX, împotriva Deciziei Inspecției Procurorilor din 30 iulie 2025, de încetare a procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Buiucani, Lucreția Zaharia, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

La data de 14.08.2025, contestația a fost înregistrată cu nr.xxx la Colegiul de disciplină și etică.

Cu referire la condițiile de formă și conținut ale contestației

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor din 30 iulie 2025, la data de 06 august 2025, cet. XXXXXX XXXXXX a înregistrat contestația împotriva Deciziei și a indicat asupra dezacordului cu modul de examinare a sesizării sale de către Inspecția Procurorilor.

Contestația este depusă în limba română, este semnată olograf de către autor.

Din perspectiva art.49 alin.(4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției Procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de autorul sesizării în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei la Colegiul de disciplină și etică.

Conform materialelor procedurii disciplinare, Decizia Inspecției a fost expediată în baza scrisorii de însoțire înregistrată la data de 30 iulie 2025, iar contestația a fost depusă la la data de 06 august 2025, deci autorul a respectat termenul 10 zile pentru depunerea contestației.

Cu referire la sesizare

Autorul sesizării menționează că, la data de 15.11.2017, a decedat mama acestuia, XXXXXX XXXXXX, fiind spitalizată în cadrul Centrului Național Științifico-Practic de Medicină de Urgență, din municipiul Chișinău.

Astfel, în urma adresării sale către Procurorul General la 29.11.2017, Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, a dispus la 09.02.2018, pornirea dosarului penal nr. XXXXXXXX, în baza existenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) din Codul penal – „Decesul pacientului”.

Petiționarul subliniază că, la data de 03.06.2024, procurorul Lucreția Zaharia din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, a emis Ordonanța privind clasarea dosarului penal nr. XXXXXXXX.

Nefiind de acord cu această ordonanță, petiționarul a depus contestație la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana la data de 10.06.2024, însă prin încheierea din 15.08.2024 (dosar nr. xxx-xxxx/2024, x-xx-xxxx-xx-xx-xxxxxx-x), contestația a fost respinsă.

Se mai menționează că, la data de 16.08.2024, petiționarul a depus cerere de apel la Curtea de Apel Centru împotriva încheierii Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, nr. xx-xxxx/2024 din 15.08.2024, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii recurate și rejudecarea cauzei în instanța de apel.

Astfel, în urma examinării dosarului nr. xxr-xxxx/24, x-xxxxxxxx-xx-xxr-xxxxxxxx, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, prin decizia din 27 ianuarie 2025, a dispus următoarele:

„Se casează încheierea Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) nr. xx-xxxx/2024 din 15 august 2024, se rejudecă cauza și se pronunță o nouă decizie potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Se admite plângerea înaintată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală de petentul XXXXXX XXXXXX.

Se declară nulitatea Ordonanței procurorului din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Lucreția Zaharia, din 03 iunie 2024, prin care s-a dispus clasarea procesului penal, precum și a Ordonanței procurorului adjunct-interimar al procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef-adjunct al oficiului Buiucani, Gheorghe Mihăilă, din 09 iulie 2024, prin care a fost respinsă plângerea formulată în baza art. 299¹ Cod de procedură penală, emise în cadrul cauzei penale nr. XXXXXXXX, cu reluarea urmăririi penale.

Se obligă procurorul să lichideze încălcările depistate. Decizia este irevocabilă.”

Autorul sesizării menționează că, potrivit constatărilor expuse de Colegiul Penal al Curții de Apel Centru în activitatea dnei Lucreția Zaharia, procuror în cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, au fost identificate multiple lacune.

Astfel, în opinia instanței de apel, „procurorii, la emiterea ordonanțelor contestate, nu au combătut toate argumentele invocate de petent, iar în același timp, nu au fost efectuate suficiente acțiuni în vederea concluzionării asupra existenței sau inexistenței faptelor infracționale deplânse de către petentul XXXXXX XXXXXX”. Instanța a constatat că atât procurorul de caz, cât și procurorul ierarhic superior, au ignorat în mod absolut obligațiile legale, efectuând controlul într-un mod unilateral și, cel mai grav, incomplet.

În continuare, petiționarul atrage atenția că, în cuprinsul deciziei, se reține că „prestația procurorului de caz, cât și a procurorului ierarhic superior, lasă loc de interpretare că aceștia nu și-au format o viziune clară asupra obiectului investigației și a modalităților necesare stabilirii adevărului obiectiv, iar hotărârea adoptată în fond este neîntemeiată, emisă fără o apreciere corectă a circumstanțelor faptei și a acțiunilor persoanelor implicate, nefiind asigurată investigarea suficient de minuțioasă și eficientă a cazului sesizat”.

În concluzie, Colegiul Penal a stabilit caracterul incomplet și pripit al soluției privind clasarea procesului penal, fără ca procurorul să fi înlăturat încălcările depistate și fără a întreprinde acțiuni corespunzătoare în acest sens.

Mai menționează autorul sesizării că, potrivit constatărilor Colegiului Penal al Curții de Apel Centru, reieșind din conținutul Ordonanței din 03 iunie 2024, procurorul nu a audiat alți martori în cauză, nu a atras în calitate de specialiști persoane competente în domeniu și nu a audiat experții care au întocmit raportul de expertiză judiciară în comisie.

Subliniază petiționarul că, instanța de apel a reținut în mod expres atitudinea critică manifestată de acesta față de rapoartele de expertiză întocmite în prezenta cauză penală, menționând că răspunsurile oferite la întrebările înaintate spre soluționare au avut un caracter general și abstract, fără a se baza pe o analiză propriu-zisă și detaliată realizată de experți.

Astfel, la nivelul cauzei, se constată neasigurarea unei anchete penale efective și încălcarea dreptului autorului sesizării la un proces echitabil.

Autorul sesizării comunică în continuare că, în cuprinsul ordonanței de clasare, temeiul principal invocat de procuror a fost lipsa unui element constitutiv al infracțiunii, și anume latura obiectivă, însă în realitate nu au fost identificate și audiate persoanele responsabile de tratamentul aplicat părții vătămate, Xxxxxx Xxxxxx, iar aceste circumstanțe nu au fost examinate și apreciate în mod corespunzător de către organul de urmărire penală.

Acesta evidențiază că procurorul, în motivarea ordonanței de clasare, nu a analizat separat și în mod complet fiecare argument formulat de părți și nu a supus unei examinări reale materialele cauzei, omițând să ofere un răspuns adecvat plângerii formulate de petent.

În concluzie, petiționarul subliniază că, instanța de apel a considerat întemeiate argumentele recurentului potrivit cărora procurorul a acționat într-un mod arbitrar, în lipsa unei anchete veritabile și fără a analiza circumstanțele și probele invocate de către petentul Xxxxxx Xxxxxx, dispunând clasarea procesului penal în mod neîntemeiat. Potrivit constatărilor Colegiului Penal al Curții de Apel Centru, a fost considerat fondat argumentul recurentului potrivit căruia organul de urmărire penală și procurorii nu au întreprins măsurile necesare în vederea elucidării complete a circumstanțelor cauzei.

În aceste condiții, petiționarul subliniază că, este prematură concluzia procurorilor – preluată în mod eronat de instanța de judecată – potrivit căreia nu s-a constatat comiterea unor acte infracționale, întrucât nu au fost administrate probe relevante în acest sens.

Acesta evidențiază că instanța de recurs a reținut că, în prezența circumstanțelor constatate, prin neasigurarea unei cercetări eficiente și prin formularea unor concluzii pripite și neargumentate, i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil – aspect care

constituie un viciu fundamental ce afectează legalitatea hotărârii adoptate de procuror. Instanța a constatat carențe esențiale în investigarea cauzei, arătând că acestea sunt de natură să influențeze în mod direct aprecierea juridică obiectivă a caracterului celor întâmplate, a acțiunilor presupusului făptuitor și a împrejurărilor relevante. În lipsa unor acțiuni procesuale complete, există un temei rezonabil de a considera că aceste aspecte au fost omise în mod neîntemeiat.

Mai susține petiționarul că, instanța de recurs a concluzionat că, pentru a asigura o cercetare obiectivă a circumstanțelor cauzei și pentru a stabili adevărul, organul de urmărire penală era obligat să constate toate împrejurările relevante, ceea ce nu s-a întâmplat.

În acest context, autorul sesizării atrage atenția asupra faptului că, în conformitate cu art. 24 din Codul de procedură penală, ce consacră principiul contradictorialității, instanța judecătorească nu are rolul de organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și urmărește exclusiv aplicarea legii.

Luând în considerare că, organul de urmărire penală nu a răspuns tuturor întrebărilor formulate în plângere și nu a clarificat pe deplin toate circumstanțele cauzei, ancheta a fost inefficientă, fapt ce a condus la încălcarea dreptului său la un proces echitabil.

Acest drept este garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede dreptul fiecărei persoane la o hotărâre motivată. Instanțele naționale sunt astfel obligate să își motiveze soluțiile și să răspundă la toate întrebările relevante pentru soluționarea cauzei.

În final autorul sesizării solicită tragerea la răspundere a dnei Lucreția Zaharia, întrucât aceasta a manifestat o atitudine inadecvată și o lipsă evidentă de profesionalism în examinarea cauzei penale nr. XXXXXXXX, fapt constatat expres și de instanța de recurs.

Cu referire la constatările Inspecției Procurorilor

Inspecția a constatat următoarea stare de lucruri:

Urmărirea penală în cauza cauza penală nr. XXXXXXXX a fost pornită la 09.02.2018, de către Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Buiucani, conform elementelor infracțiunii prevăzută de art. 213 lit.b) din Codul penal.

Potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale: [...].

În cadrul urmăririi penale, în calitate de succesori al părții vătămate Xxxxxx Xxxxxx, a fost recunoscut fiul acesteia, Xxxxxx Xxxxxx.

În rezultatul efectuării acțiunilor de urmărire penală și administrării probelor acumulate, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Lucreția Zaharia din 03.06.2024, s-a dispus admiterea raportului organului de urmărire penală și clasarea procesului penal nr.XXXXXXXX, pe motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Ordonanța din 03.06.24 a fost adoptată având raționamentul asigurării realizării scopului procesului penal, or, potrivit art.(1) alin.(2) și (3) din Codul de procedură penală.

(2) Procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o

infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

(3) Organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sînt obligate să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bătută, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrîngere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.”

Nefiind de acord cu hotărârea în cauză, succesorul al părții vătămate, Xxxxxx Xxxxxx a contestat-o potrivit prevederilor art.299¹-299² din Codul de procedură penală la procurorul ierarhic superior.

Prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, șef-adjunct al Oficiului Buiucani, Gheorghe Mihăilă din 09.07.2024, s-a dispus respingerea plîngerii împotriva ordonanței din 03.06.2024, privind clasarea procesului penal nr.XXXXXXXXXX, declarată de către Xxxxxx Xxxxxx.

În continuare, dl Xxxxxx Xxxxxx, în conformitate cu art.313 din Codul de procedură penală, a depus plângere la Judecătoria mun.Chișinău, Sediul Ciocana, împotriva ordonanțelor procurorilor din 03.06.2024 și 09.07.2024.

Prin încheierea Judecătoriei mun.Chișinău, Sediul Ciocana din 15.08.2024, plângerea depusă de către petiționarul Xxxxxx Xxxxxx, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Printre altele instanța de judecată a reținut că, „...procurorul a examinat cauza sub toate aspectele, fiind respectat în acest sens dreptul la un proces echitabil și a unei anchete efective din partea statului. Procurorul a dat o apreciere corectă probelor prezente la materialele dosarului din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor în ansamblu...”

La data de 16.08.2024, petiționarul a depus recurs la Curtea de Apel Centru împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15.08.2024, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii recurate și rejudecarea cauzei în instanța de apel.

În urma examinării recursului, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, prin decizia din 27 ianuarie 2025, a dispus casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, din 15 august 2024, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care s-a admis plângerea înaintată în ordinea art. 313 Cod de procedură penală de petentul Xxxxxx Xxxxxx, fiind declarată nulitatea ordonanțelor din 03 iunie 2024 și din 09 iulie 2024, cu reluarea urmăririi penale și obligarea procurorului să lichideze încălcările depistate.

Lecturând Decizia Curții de Apel Chișinău din 27.01.2027, se desprind două motive care au stat la baza casării încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 august 2024: 1) *procurorul nu a oferit răspuns la toate întrebările petiționarului examinând plângerea superficial, iar 2) instanța de judecată nu și-a motivat suficient hotărârea.*

În continuare, cauza penală nr. XXXXXXXXX a fost remisă în adresa organului de urmărire penală, pentru efectuarea investigațiilor suplimentare.

Ca rezultat, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Victor Răileanu din 06.05.2025, s-a dispus repetat clasarea procesului penal nr. XXXXXXXXX, pe motiv că fapta nu întrunește elementelor infracțiunii.

Nefiind de acord cu hotărârea în cauză, succesorul al părții vătămate, Xxxxxx Xxxxxx a contestat-o potrivit prevederilor art.299¹-299² din Codul de procedură penală la procurorul ierarhic superior.

Prin ordonanța adjunctului interimar al procurorului-șef al Procuraturii mun.Chișinău, șef-adjunct al Oficiului Buiucani, Gheorghe Mihăilă din 17.06.2025, s-a dispus respingerea ca neîntemeiată a plângerii declarată de către Xxxxxx Xxxxxx împotriva ordonanței din 06.05.2025, privind clasarea procesului penal nr. XXXXXXXXX.

Împotriva ordonanțelor procurorilor din 06.05.2025 și 17.06.2025 Xxxxxx Xxxxxx a depus plângere potrivit art.313 din Codul de procedură penală la Judecătoria mun.Chișinău, Sediul Ciocana.

Prin încheierea Judecătoriei mun.Chișinău, Sediul Ciocana din 18.08.2025, plângerea depusă de către petiționarul Xxxxxx Xxxxxx împotriva ordonanțelor *supra*, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Referindu-se asupra argumentelor din sesizare, procurorul Lucreția Zaharia a comunicat că, la data de 03 iunie 2024, în urma analizei probatoriului administrat, a dispus clasarea cauzei penale nr. XXXXXXXXX, deoarece a constatat lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 213 din Codul penal.

Cu referire la soluția Inspecției procurorilor

Prin decizia Inspecției procurorilor, din 30.07.2025 s-a dispus încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului în Procuratura mun.Chișinău, Oficiul Buiucani, Lucreția Zaharia, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară.

Pentru a se pronunța, Inspecția procurorilor a analizat acțiunile procurorului Lucreția Zaharia, după cum urmează:

- dacă ordonanța din 03.06.2024, adoptată de procurorul Lucreția Zaharia în cauza penală nr. XXXXXXXXX, a fost motivată prin prisma probatoriului administrat și a cadrului normativ de reglementare,

- dacă controlul judiciar realizat, a declarat nule acte sau acțiuni ale procurorilor, urmare a îndeplinirii acestora cu încălcarea normelor imperative.

Cu referire la motivarea ordonanței, verificarea disciplinară a constatat că, soluția procurorului conține elemente de motivare atât în fapt, cât și în drept.

Suplimentar, în procesul de verificare a legalității și temeiniciei ordonanței procurorului Lucreția Zaharia din 03.06.2024, asupra argumentelor invocate în plângerea dlui Xxxxxx Xxxxxx, s-au expus procurorul ierarhic superior din cadrul Procuraturii mun.Chișinău, Oficiul Buiucani, Gheorghe Mihăilă și instanța de judecată.

Chiar dacă, instanța de apel a dispus casarea hotărârii primei instanțe, cu declararea nulității ordonanțelor procurorilor, din conținutul Deciziei Curții de Apel Centru din 27.01.2025, nu se desprind teze despre acțiuni de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, iar concluzia instanței a fost focalizată în exclusivitate pe faptul, că investigația nu a fost una completă.

Mai mult, ordonanțele din 06.05.2025 și 17.06.2025, adoptate repetat după completarea urmăririi penale, sunt în vigoare și, ca și soluție, reconfirmă ordonanța în dispută, adoptată de procurorul L.Zaharia la data de 03.06.2024.

În această ordine de idei, Inspecția a concluzionat că soluția adoptată și care este în vigoare pe marginea speței în discuție, reliefează lipsa unui element al laturii

obiective a unei abateri disciplinare – *consecința produsă*, circumstanță ce determină inadmisibilitatea angajării răspunderii disciplinare a procurorului.

Constatarea Colegiului de disciplină și etică

Colegiul de disciplină și etică notează că procedura de citare a părților pentru ședința din 14.11.2025 s-a realizat în conformitate cu Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică.

În ședința Colegiului de disciplină și etică din 14.11.2025, Inspekția Procurorilor a fost reprezentată de către Inspectorul Igor Eșanu.

Procurorul vizat în procedura disciplinară, L.Zaharia, fiind citată, nu s-a prezentat la ședința Colegiului.

În ședința Colegiului de disciplină și etică autorul contestației XXXXXX XXXXXX a susținut contestația înaintată, a pledat pentru admiterea acesteia, anularea Deciziei Inspekției Procurorilor din 30 iulie 2025 și tragerea la răspunderea disciplinară a procurorului Lucreția Zaharia.

Referitor la contestația formulată, Inspectorul Igor Eșanu a solicitat să fie respinsă, cu menținerea Deciziei Inspekției Procurorilor din 30.07.2025, motivând că în cadrul controlului, nu au fost constatate elemente pentru care să intervină răspunderea disciplinară în raport cu procurorul Lucreția Zaharia.

Studiind contestația depusă, materialele acumulate în cadrul verificărilor de către Inspekția procurorilor, Colegiul consideră că contestația depusă este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Pentru motivarea concluziei formulate, vor fi expuse raționamentele de fapt și de drept, de care s-a condus Colegiul de disciplină și etică la adoptarea hotărârii pe caz.

Astfel, Colegiul, așa cum a menționat în compartimentul *cu referire la sesizare*, remarcă că autorul sesizării cu privire la faptele ce prezintă pretinsă abatere disciplinară, în esență, invocă abateri ce derivă exclusiv din activitatea decizional-procesuală a procurorului Lucreția Zaharia, la instrumentarea cauzei penale nr. XXXXXXXXX.

Conform art.41 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, o sancțiune disciplinară se aplică procurorului proporțional cu gravitatea abaterii disciplinare comise și în funcție de circumstanțele personale ale acestuia. Gravitatea abaterii disciplinare este determinată de natura faptei comise și de consecințele produse. Consecințele produse sunt evaluate având în vedere atât efectele asupra persoanelor implicate în activitățile în cadrul cărora s-a comis fapta, cât și efectele asupra imaginii și prestigiului Procuraturii.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesual-penală a procurorului poate fi supusă exclusiv controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judiciar. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului de disciplină și etică, angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

La rândul său, Consiliul Superior al Procurorilor, a dezvoltat această

jurisprudență punctând că, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Din perspectivă jurisprudențială, este evident că, omisiunile admise într-un proces penal trebuie să poată fi corectate și înlăturate prin intermediul căilor de atac sau a altor proceduri legale și nu pot avea drept consecință responsabilizarea individuală a procurorului. Or, rolul căilor de atac și anumite prevederile din Codul de procedură penală sunt anume pentru a înlătura omisiunile organului de urmărire penală și a procurorului. În calitate de excepții, pot servi doar cazurile în care, în procesul de luare a deciziilor, procurorul care efectuează/conduce urmărirea penală a acționat cu rea-voință sau a admis o omisiune gravă care a prejudiciat grav interesul justiției, inclusiv drepturile și interesele părților în proces. Remediul principal pentru înlăturarea omisiunilor este exercitarea căilor de atac și aplicarea la timp a normelor procesuale ce se impun, iar anularea unei hotărâri sau constatarea caracterului incomplet a unor acte de procedură nu înseamnă în mod automat că procurorul nu a acționat într-un mod profesionist și în strictă conformitate cu legea. Organele de autoadministrare ale Procuraturii consideră că, procurorul, este unica persoană împuternicită de a aprecia probele administrate conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, pentru a se constata dacă este sau nu cazul de a porni sau, după caz, înceta/clasa o urmărire penală.

Cu referire la garanțiile unui proces echitabil, Curtea Europeană a stabilit că imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauza *Demicoli v. Malta*, nr. 13057/87, Hotărâre din 27.08.1991, §40). Interpretarea de către procuror a normei de drept material reprezintă, în realitate, o modalitate de aplicare în concret a legii și, dacă este făcută cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, nu poate constitui abatere disciplinară, întrucât se circumscrie competențelor atribuite de lege.¹

În acord cu aceste raționamente, sunt relevante prevederile pct. 37 din Avizul nr.18 (2015) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, potrivit căruia: *Cu privire la răspunderea civilă, penală și disciplinară, CCJE subliniază că principala reparație pentru erorile judiciare care nu implică reaua credință trebuie să fie procedura căilor de atac. De asemenea, pentru a proteja independența justiției de presiuni necuvenite, trebuie exercitată o mare atenție pentru a încadra responsabilitatea judecătorilor cu privire la răspunderea penală, civilă și disciplinară. Sarcinile de interpretare a legii, de analizare a probelor și de evaluare a faptelor, îndeplinite de un judecător pentru a soluționa cazurile nu trebuie să dea naștere la răspunderea civilă sau disciplinară a judecătorului, decât în cazuri de rea credință, culpă intenționată sau de neglijență flagrantă dovedită”.*

Pornind de la aceste deziderate, cu referire la caz, Colegiul constată că, Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, a analizat

probele prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, coroborându-le în mod adecvat.

Decizia adoptată de Inspekția Procurorilor reflectă în mod corect circumstanțele de fapt și de drept.

Alegațiile petentului cu privire la „ *atitudinea inadecvată și lipsa evidentă de profesionalism la examinarea cauzei penale nr. XXXXXXXX*”, admisă de procurorul Lucreția Zaharia nu s-au adeverit or, probele administrate, dovedesc că acțiunile întreprinse de procuror, au fost în strictă conformitate cu legislația în vigoare, nefiind stabilit că sa admis o omisiune gravă care a prejudiciat grav interesul justiției, inclusiv drepturile și interesele părților în proces.

Colegiul constată că, în cazul prezentat, nu există dovezi care să sugereze că procurorul Lucreția Zaharia ar fi acționat cu un astfel de scop, aceasta acționând în limitele competenței sale legale și profesionale, cu respectarea normelor procesuale cât și a celor prevăzute de Codului de etică, nefiind identificate elementele ale abateri disciplinare în acțiunile sale.

Astfel, în acțiunile procurorului Lucreția Zaharia nu au fost stabilite careva temeiuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către aceștia a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la Procuratură.

Colegiul reiterează că angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni, fapt care, în cazul examinat, nu a putut fi probat. Sub aspectul laturii subiective, Colegiul reține că în speță nu se regăsește forma de vinovăție cerută de lege pentru a se constata existența abaterilor disciplinare în acțiunile procurorului vizat.

Totodată, Colegiul apreciază critic alegațiile petentului Xxxxxx Xxxx și stabilește că, procurorul Lucreția Zaharia și-a desfășurat activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, integrității și independenței procesuale, care le oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează (art.3 alin.(4) din Legea cu privire la Procuratură), adoptând hotărârile analizate, reieșind din propria lor convingere, având la bază un anumit material probator, care le-a permis să adopte și să mențină hotărârile în cauză, circumstanțe care nu pot servi temei pentru tragerea lor la răspundere disciplinară. Independența procesuală a procurorului este asigurată prin garanții care exclud orice influență politică, financiară, administrativă sau de altă natură asupra procurorului, legată de exercitarea atribuțiilor sale. Totodată, Colegiul remarcă că exercitarea unui control asupra legalității sau a temeiniciei modului de soluționare a cauzei penale în speță, de către procurorii vizați nu este posibilă în cadrul procedurii reglementate de dispozițiile Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură. Respectarea principiului independenței decizionale exclude această analiză în cadrul procedurii disciplinare, o asemenea verificare constituind prerogativa exclusivă a autorităților ierarhic superioare, și după caz, a controlului judiciar exercitat de instanța de

judecată, fapt ce a fost întreprins de către petent, prin contestarea hotărârilor în cauză în instanța de judecată, în ordinea art.313 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul remarcă că, deși ordonanțele adoptate de procurorul L.Zaharia și procurorul ierarhic superior din cadrul Procuraturii mun.Chișinău, Oficiul Buiucani, Gherghe Mihăilă au fost declarate anterior nule prin Decizia Curții de Apel Centru, din cauza unor omisiuni admise, fapta săvârșită nu poate fi apreciată ca o abatere disciplinară pasibilă sancțiunii disciplinare, deoarece nu s-a stabilit ca ei au acționat cu rea credință, intenționat sau cu neglijență flagrantă.

Mai mult, stabilirea volumului probelor necesare, acumularea probelor, inclusiv efectuarea în condițiile legii a acțiunilor procesuale, sânt în competența exclusivă a organului de urmărire penală, fapt ce rezultă din prevederile art. 19 alin.(3), 254 alin.(1) și 252 ale Codului de procedură penală.

La fel, Colegiul constată că celelalte argumente invocate în contestația depusă nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respins.

În contextul celor expuse și în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4), art.89 din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, pct. 77⁵, 77⁶ din Regulamentul privind organizarea și activitatea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-228/16 din 14.09.2016 (cu modificările ulterioare din 24.01.2017, 28.05.2020 și 18.12.2020), Colegiul,-

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge contestația depusă de către Xxxxxx Xxxxxx, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 30.07.2025, adoptată în urma examinării sesizării, privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Lucreția Zaharia.

2. Hotărârea este cu drept de contestare la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului, în termen de 15 zile lucrătoare, de la data pronunțării.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN